

Mor el pare Massot, puntal de l'aportació de Montserrat a la cultura catalana

Dg, 24/04/2022 per Catalunya Religió

(CR) “Tinc feina per viure cent cinquanta anys!”, deia el pare Massot. Una expressió que descrivia la capacitat ingent de treball d'aquest monjo de Montserrat. El mallorquí **Josep Massot i Muntaner** ha mort aquesta matinada, amb 80 anys, l'endemà de la diada de Sant Jordi. Editor, historiador i filòleg, marxa així un savi, una figura genuïna i cabdal en la defensa de la cultura i de la llengua dels Països Catalans.

El pare abat **Manel Gasch** presidirà el seu funeral, dimarts vinent, 26 d'abril, a les 10:45 h. Feia cinquanta-set que era monjo i cinquanta que era sacerdot. El pare Massot considerava Santa Maria de Montserrat “un monestir que uneix la catalanitat i la universalitat”, en el qual havia après “a servir els altres i a treballar en la lluita pels drets humans i els drets dels pobles”. Així ho va expressar quan [va rebre](#) el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2012), pel seu treball com a escriptor i director de Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Juntament amb el jesuïta **Miquel Batllori** és l'únic eclesiàstic que ha rebut aquesta distinció.

Josep Massot deixa una petjada fonda en la cultura catalana contemporània. Ho recullen la seixantena de personalitats que glossen la tasca del monjo al llibre *El monjo, l'historiador i l'editor. Homenatge a Josep Massot i Muntaner*. El llibre es va presentar aquest novembre en un [acte](#) privat sorpresa per a Massot. Amb la publicació d'aquest recull homenatge, coincidien tres efemèrides: els cinquanta anys d'ordenació presbiteral, els cinquanta anys al capdavant de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat i els vuitanta anys del seu naixement.

Fill de Palma de Mallorca (1941), es llicencia en Filologia Romànica a la Universitat de Barcelona el 1962. Aquell any ingressa a l'Abadia de Montserrat com a monjo benedictí. Fa la professió monàstica el 1964. El 1971 és ordenat prevere i l'abat d'aquell moment, **Cassià M. Just**, el nomena director de les

Publicacions de l'Abadia de Montserrat (PAMSA), que ha dirigit fins ara. Va dirigir també les revistes *Serra d'Or* i *Randa*.

Una de les dimensions més destacades d'aquesta activitat cultural va ser la seva capacitat per [implicar-hi](#) intel·lectuals i persones rellevants de la cultura catalana de diferents tendències. Així va contribuir a consolidar Montserrat com a punt de trobada i diàleg cultural i social. La majoria de signatures rellevants de la cultura catalana dels darrers anys han passat per les pàgines de *Serra d'Or* o han publicat a PAMSA. A l'editorial montserratina també va donar cabuda a publicacions en català de gran importància científica o històrica que avui són imprescindibles per l'alta cultura.

El pare Massot ha estat un puntal en la continuïtat de la tasca editorial de Montserrat amb [500 anys](#) d'història. Una tasca on el rediment comercial quedava subordinat a la defensa i el prestigi acadèmic de la llengua catalana. Paral·lelament, sota la seva direcció l'editorial ha mantingut la publicació d'obra de caire religiós i espiritual de difusió popular, amb col·leccions de referència com "El gra de blat", conjuntament amb obres de caire més teològic o acadèmic en català. La majoria d'especialistes d'aquest país han trobat amb el pare Massot un editor que s'interessa per la seva recerca.

Ha estat professor de català per als monjos joves a l'Escola Filosòfica i Teològica de Montserrat, secretari de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes i president de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, president de la Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC, secretari de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i membre de la Societat d'Onomàstica i de la Societat Verdaguer.

Guardonat amb la Creu de Sant Jordi (1996), Massot és també Doctor honoris causa per la Universitat de les Illes Balears (1999) i de València (2016).

Entre les publicacions sobre literatura, llengua i història destaquen *Els escriptors i la guerra civil a les Illes Balears* (1990), *Materials de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya* (1993-2011), *Guerra civil i repressió a Mallorca* (1997), *Església i societat a la Catalunya contemporània* (2003) i *Els mallorquins i la llengua catalana* (2018). Aquests títols i nombroses conferències el converteixen en un dels estudiosos imprescindibles de la Guerra Civil als Països Catalans i el paper de l'Església i la persecució religiosa d'aquell període. Va reunir nombrosos testimonis directes dels quals avui només en podem tenir constància pels seus llibres.

El 2012, coincidint amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, va escriure la [Lletra de Nadal](#) de Catalunya Religió.